

ZACZNIJMY OD TEGO

Kiedy Jezus nakarmił pięć tysięcy ludzi, dostarczył im mnóstwo jedzenia – więcej niż kiedykolwiek widzieli. Resztki wypełniły dwanaście koszy! Być może po raz pierwszy w życiu ci biedni ludzie jedli do syta tak, że już więcej nie mogli (Ewangelia Jana 6,11-12).

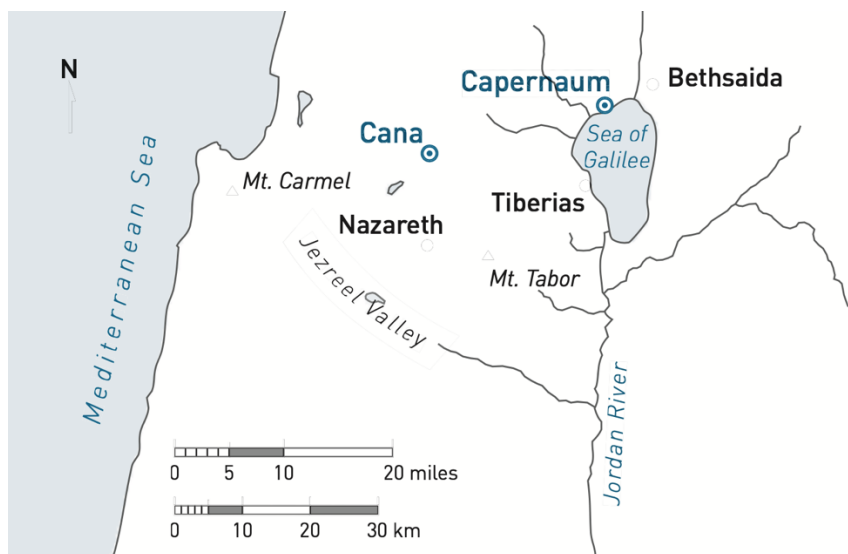
Nic więc dziwnego, że następnego ranka, idąc za podszeptem swoich burczących brzuchów, zaczęli gorączkowo szukać następnego obfitego posiłku od tego Cudotwórcy. Przecież kto inny dałby im tyle jedzenia?

Dołączmy do tłumu szukającego Jezusa w momencie, gdy wreszcie Go wysłędzili w synagodze w Kafarnaum. W tym miejscu modlitwy Jezus przeistoczył lekcję poglądową o nakarmieniu tłumu w niezapomniane kazanie, które wielu komentatorów nazywa Rozprawą o Chlebie Życia.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Na poniższej mapie możesz śledzić miejsca, w których tłum szukał Jezusa. Znajdź północno-wschodnią część Jeziora Galilejskiego (Sea of Galilee) i obszar wokół Betsaidy (Bethsaida), gdzie prawdopodobnie Jezus nakarmił pięcioletni tłum. Następnie znajdź Kafarnaum (Capernaum), gdzie tłum znalazł Jezusa oraz Tyberiadę (Tiberias), o której Jan również wspominał.

Ważna myśl:

*To przygnębiające gdy
uświadomisz sobie, że ci
ludzie stali w obecności
Boga w Ciele, słyszeli jak
złożył im ofertę
zbawienia, a oni jej nie
przyjęli.*

- Charles R. Swindoll

Podczas czytania Ewangelii Jana 6,22–25 prześledź na mapie, jak ludzie się przemieszczali. A oto dalsze wyjaśnienia zaczerpnięte z komentarza pastora Chucka Swindolla na temat trasy przebytej przez Jezusa i wyglądu synagogi z IV wieku, która się tam znajduje. W synagodze, która stała tam wcześniej, Jezus wygłosił swoje kazanie. Pastor Chuck pisze:

Mateusz i Marek donoszą, że Pan wysłał uczniów do Kafarnaum, a następnie rozpuścił tłum. Ogromna większość ludzi odeszła, prawdopodobnie do swoich domów, ale pewna grupa pozostała, poszukując Jezusa. Widzieli, że Dwunastu odpłynęło bez Pana, a żadnej innej łodzi nie było przy brzegu, więc założyli, że Jezus nadal cieszy się chwilą samotności na okolicznych wzgórzach. W końcu zorientowali się, że Go nie ma, więc odpłynęli małymi łodziami. Były zacumowane w pobliżu.

Przypłynęli nimi ludzie z Tyberiady, miasta na zachodnim brzegu Jeziora Galilejskiego, założonego przez Heroda Antypasa i nazwanego na cześć cesarza Tyberiusza, który tytuły i władzę przejął po Cezarze Auguście. Ponieważ miasto zlokalizowano na terenie dawnego cmentarza żydowskiego, religijni Żydzi nie chcieli tam mieszkać, więc zasiedlili je Żydzi zhellenizowani i polityczni sojusznicy Heroda.

Ludzie albo musieli słyszeć jak Pan posyłał uczniów do Kafarnaum, albo zakładali, że tam właśnie pójdzie. Tamtejsza synagoga była centrum żydowskiego nauczania dla całego regionu. Ludzie byli zaskoczeni, że Jezus w tak krótkim czasie znalazł się tak daleko od miejsca, w którym był ostatnio widziany, ale ich pytanie sugeruje coś więcej niż tylko chęć zaspokojenia ciekawości, kiedy i jak dotarł do Kafarnaum. Chcieli wiedzieć, dlaczego był tam właśnie (a nie w miejscu, gdzie myśleli, że powinien być) i dlaczego celowo im się wymknął.¹

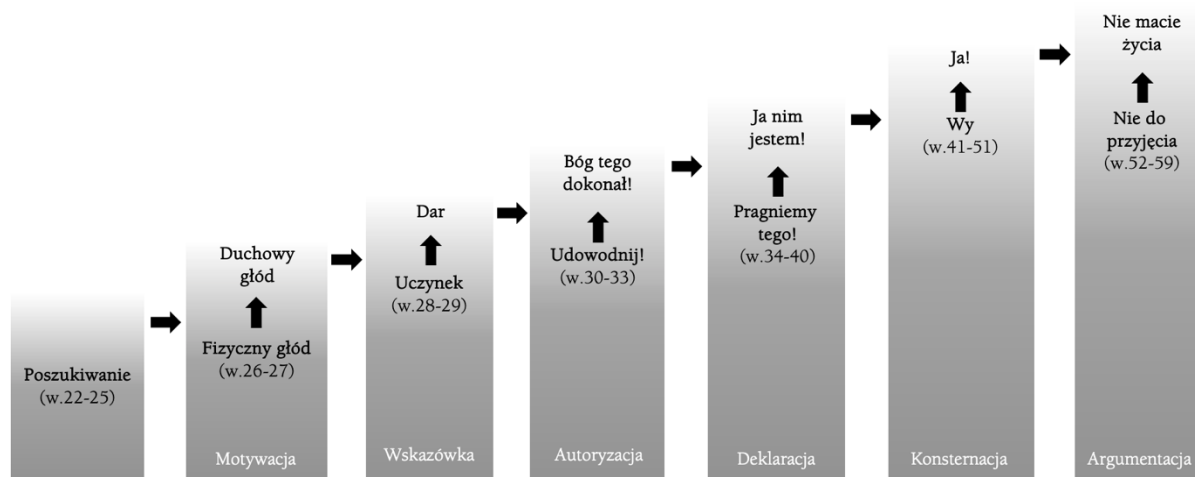
Rozprawa o Chlebie Życia to dialog między Jezusem a ludem. Przeczytaj 6. rozdział Ewangelii Jana, zaczynając od pytania ludu: „Rabbi, kiedy tu przybyłeś?” (J 6,25), a kończąc na podsumowaniu Jana: „O tym mówił Jezus w synagodze, gdy nauczał w Kafarnaum.” (J 6,59). Podczas czytania zwróć uwagę na następujący schemat:

<i>Jezus im odpowiedział... (6,26)</i>	➔	<i>Zapytali Go więc... (6,28)</i>
<i>Wtedy Jezus oświadczył... (6,29)</i>	➔	<i>Oni jednak zapytali... (6,30)</i>
<i>Jezus im odrzekł... (6,32)</i>	➔	<i>Poprosili Go... (6,34)</i>
<i>Jezus oznajmił im... (6,35)</i>	➔	<i>Żydzi (...) oburzali się... (6,41)</i>
<i>Wtedy Jezus (...) odparł... (6,43)</i>	➔	<i>Wtedy Żydzi zaczęli się sprzeczać... (6,52)</i>

Poniższy wykres ilustruje stopniowe zaostrzanie się dialogu.

Rozprawa o Chlebie Życia w 6. rozdziale Ewangelii Jana

Analiza tekstu: Najważniejsze kwestie

Przyjrzyj się sześciopunktowemu zarysowi kazania Jezusa, który zawiera sześć najważniejszych kwestii odnotowanych na wykresie. Są to: motywacja, wskazówka, autoryzacja, deklaracja, konsternacja i argumentacja. Następnie zbadamy osobisty wpływ słów Jezusa na ludzi, uczniów, Judasza... i na nas.

Narzędzia do *odkrywania Biblii*

Aby poprawnie zrozumieć fragment Pisma Świętego, należy wykonać pierwszy, fundamentalny krok, jakim jest analiza tekstu. Należy szukać kontrastów, porównań, powtarzających się słów, zależności przyczynowo – skutkowych oraz słów wyakcentowanych (wyróżnionych).

Najpierw Jezus odniósł się do *motywacji* ludzi. Jaki kontrast dostrzegasz w Ewangelii Jana 6,27? Przeczytaj werset w innych przekładach, aby wyraźniej zobaczyć ten kontrast. Zapisz go, pamiętając, że Jezus zwrócił na niego uwagę, aby motywy ludzi przekierować z ziemskich na niebiańskie.

Jezus chciał, aby ludzie szukali nie chleba, ale... czego oczekiwał?
(Ewangelia Mateusza 6,31-33; Ewangelia Jana 6,27)

W wyszukiwarce w internetowym wydaniu Biblii wpisz słowo *życie*. Możesz to zrobić na przykład na stronie <https://biblia.apologetyka.co/search>ⁱⁱ. Zanotuj, ile razy pojawia się to kluczowe słowo. Z jakiego powodu Jezus tak często je powtarzał?

Wskazówka. Kiedy Jezus mówił o „życiu wiecznym” (J 6,27) ludzie uważali, że wymaga ono „wykonywania dzieł Bożych” (J 6,28), czyli wykazania się dobrymi uczynkami. Jakich wskazówek Jezus udzielił ludziom na temat tego, jak dostąpić życia wiecznego? Porównaj J 3,16 z J 6,29.

Autoryzacja. Aby zaspokoić nieposkromione apetyty tłumu, nie wystarczała obfitość chleba na jeden posiłek; ludzie chcieli codziennej racji żywnościowej – jak manny, którą ich przodkowie zbierali każdego ranka, z wyjątkiem szabat (Księga Wyjścia 16,13-31). Byli gotowi zawierzyć swoje życie Jezusowi tylko z pełnymi żołądkami.

W jaki sposób Jezus skorygował ich złe rozumienie Pisma Świętego (Bóg, a nie Mojżesz, zsyłał pokarm „z nieba” [Wj 16,4]) i znowu zwrócił ich uwagę na Siebie (Ewangelia Jana 6,33)?

Deklaracja. Jezus próbował zmienić temat rozmowy, z manny na Osobę Mesjasza, ale ludzie, obsesyjnie myśląc o jedzeniu, nie zrozumieli tego. W jaki sposób Jezus w wersecie 35. jasno i wyraźnie zadeklarował swoją tożsamość? Jaka pewność dał przyszłym wierzącym, takim jak my dzisiaj (J 6,36-40)?

Konsternacja. Jak na ironię, Żydzi, którzy domagali się chleba, szemrali jak ich izraelscy przodkowie na pustyni. Jaka była wymówka tłumu, by nie zawierzyć Jezusowi (J 6,41-42)?

Jak fala oceanu która nabiera siły, a następnie z potężnym hukiem rozbija się o brzeg, tak kazanie Jezusa osiągnęło punkt kulminacyjny w wersetach 47-51. Co Jezus powiedział swoim słuchaczom i do czego, z głębi swego współczucia, ich nakłaniał? Co mieli robić?

Argumentacja. Zaproszenie Jezusa wyraźnie wybrzmiało, ale nie poruszyło serc twardych jak skała. Zamiast tego ludzie zaczęli się kłócić. O co się spierali i jak Jezus odpowiedział na ich zarzuty?

Odpowiedź Jezusa wywołała reakcję typu „albo-albo”. Albo ludzie pójdą za Nim z wiarą, albo odejdą z niedowierzaniem. Co ty byś zrobił?

Zanim przyjrzymy się *osobistemu wpływowi* kazania Jezusa, zatrzymajmy się na chwilę i zbadajmy, jakie jest znaczenie „jedzenia” ciała Jezusa i „picia” Jego krwi.

Interpretacja i korelacja: odkrywanie znaczenia

Spożywanie jest metaforą wiary. Jest to ilustracja głównej myśli kazania Jezusa: „Uroczycie zapewniam was: Ten, kto wierzy, ma życie wieczne.” (J 6,47). Tak jak jedzenie chleba podtrzymuje życie fizyczne, tak wiara w Jezusa zapewnia życie wieczne. Masz jakieś pomysły, jak porównać jedzenie i wiarę? Jedzenie jako akt fizyczny a wiara jako akt woli.

Metaforą wiary jest także picie. Jezus powiedział: „Kto spożywa moje ciało i *pije moją krew*, ma życie wieczne a Ja wskreszę go w dniu ostatecznym.” (J 6,54, kursywa dodana). Co reprezentuje krew? Krew *przypomina* pierwszą Paschę, w czasie której Izraelici pomazali nią odrzwia swoich domostw. Gdy sąd Boży spadł na Egipt, ominął Izraelitów w noc poprzedzającą ich ucieczkę (Wj 12,21-23). Krew zapowiada także krzyż, na którym Chrystus poniósł karę sądu Bożego za grzech. Picie krwi Chrystusa jest metaforą wiary w Jezusa, który stał się zadośćuczynieniem za grzechy.

Kilka miesięcy później, w noc Paschy, przed ukrzyżowaniem, Jezus ustanowił Wieczerzę Pańską, używając tych samych metafor wiary. Przeczytaj 1 List do Koryntian 11,23–26 oraz poniższy komentarz na temat czterech głównych interpretacji Wieczerzy Pańskiej.

Greckie słowo eucharisteo, „dziękować”, wyjaśnia dlaczego inną nazwą Wieczerzy Pańskiej jest Eucharystia. A ponieważ Jezus – jak w 1 Liście do Koryntian 11,24 pisze apostoł Paweł – łamał chleb, niektórzy chrześcijanie nazywają Wieczerzę „łamaniem chleba”.

Były różne interpretacje tego, co Jezus miał na myśli, oświadczając: „To jest moje ciało”. Istnieją cztery główne poglądy na ten temat. Rzymscy katolicy słowa Jezusa traktują dosłownie, co znaczy, że w ich przeświadczeniu chleb naprawdę staje się ciałem Chrystusa, a zawartość kielicha staje się Jego krwią. Wierzą, że preistoczenie następuje, gdy należycie wyświęceni kapłani prawidłowo sprawują sakrament. Ten pogląd nazwany jest transsubstancją. Jego zwolennicy wierzą, że Bóg przenosi ciało i krew Chrystusa w substancję elementów ulegających przemianie. Chleb i wino naprawdę stają się fizycznym ciałem i krwią Chrystusa.

Drugi pogląd nie jest tak dosłowny. Jest to pogląd zwany konsubstancją i, jak sugeruje to określenie, jego zwolennicy widzą Ciało i Krew Chrystusa obecne „w, z i pod postacią” elementów. Chrystus jest „naprawdę” obecny, choć nie jest obecny fizycznie. Jest to pogląd luterański.

Trzecim ważnym poglądem jest pogląd o duchowej obecności, który wyznają prezbiterianie i niektórzy inni zwolennicy teologii Kalwina. Dla nich Chrystus jest obecny w elementach w sensie duchowym i, podobnie jak w poprzednich poglądach, uczestnikom Wieczerzy, Bóg w konkretny sposób udziela łaski.

Zwolennicy czwartego poglądu wierzą, że kiedy Jezus powiedział: „To jest ciało moje”, miał na myśli: „To symbolizuje moje ciało”. Innymi słowy, rozumieją Jego wypowiedź jako metaforę. Postrzegają elementy jako symbole lub emblematy ciała i krwi Chrystusa. W przeciwieństwie do poprzednich poglądów, zwolennicy tego nie wierzą, że Chrystus w jakimś szczególnym sensie jest obecny w elementach. Za tym poglądem opowiadał się szwajcarski reformator Ulrich Zwingli. Dzisiaj większość kościołów z anabaptystycznej gałęzi protestantyzmu (tj. baptyści, metodyści, niezależne kościoły biblijne i inni) skłaniają się do tej interpretacji.ⁱⁱⁱ

Który pogląd reprezentuje tradycję twojego kościoła? Czy nauczanie Jezusa w 6. rozdziale Ewangelii Jana pogłębia twoje rozumienie znaczenia Wieczerzy Pańskiej? Czy w świetle twoich przemyśleń, będziesz teraz przystępował do Wieczerzy Pańskiej z innym nastawieniem?

Zastosowanie: Cenne lekcje, których możemy się nauczyć

Rozważmy teraz osobisty wpływ mowy Jezusa.

Otwarta dezercja

Nieugruntowani w wierze uczniowie odeszli od Jezusa, gdy argumenty Jego kazania kłuły ich w cienką skórę. Jaka zareagowali (Ewangelia Jana 6,60–66)?

Nieugięta stałość

Zwracając się do Dwunastu, Jezus zapytał: „Czy i wy chcecie odejść?” (J 6,67). Jaka była odpowiedź Szymona Piotra (J 6,68–69)?

Subtelne oszustwo

Judasz, wilk w owczej skórze, reprezentował trzeci rodzaj reakcji. Jak myślisz, dlaczego Jezus nazwał go „diabłem” (J 6,70)?

Kto słyszy słowa Jezusa, już nie pozostaje taki sam. A jak jest z tobą? Jak słowa Jezusa wpłynęły na twoją postawę? Na zakończenie tego studium poświęć trochę czasu, aby przygotować modlitwę do Pana, w której opowiesz Mu o swojej reakcji na Jego słowa życia.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, Ty posłałeś swojego Syna, aby był Chlebem Życia dla mojej głodującej duszy. Przyjmuję Twoje zaopatrzenie, wyznając, że bez obecności Jezusa moje życie jest puste. Wierzę w Jezusa, przyjmuję Go jako mój duchowy pokarm i napój, zachwycony Jego ofertą życia wiecznego! Amen.

ⁱ Charles R. Swindoll, *Swindoll's Living Insights New Testament Commentary: Insights on John* (Carol Stream, Ill.: Tyndale House, 2014), s. 147. [tłum. własne]

ⁱⁱ *Internetowa Biblia Online* <https://biblia.apologetyka.co/search> [dostęp 18.09.2023]

ⁱⁱⁱ *Net Bible* <https://netbible.org/bible/1+Corinthians+11> [dostęp 18.09.2023]

